

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tuberkulosens Bekæmpelse. Og hvad endelig Svineproduktionen angaar, hvor der er en bestemt Grænse for Afsætningsmængden, er man gaaet en helt anden Vej, nemlig at gennemføre et Monopol for Produktion og Salg af Svin saavel til Eksport som til Hjemmeforbruget.

Det ærede Medlem Hr. Grønning udtalte dernæst, at han ansaa det for rigtigt, at man fik en højere Kornpris. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at hvis han stiller et saadant Krav, maa han tage Konsekvensen deraf. Vil han have Kornprisen hævet for de store Landmænd, der sælger Korn, saa at de er sikre paa at faa den fulde Produktionspris, naar der kommer en Prisnedgang, saa maa han ogsaa sætte en Maksimalpris, for han kan dog ikke forlange at faa Verdensmarkedets Priser, naar de gaar op i 22—24 Kr., som vi saa det i Fjor, naar han samtidig vil være sikret mod Nedgangen. Det er et ubilligt Forlangende, som jeg heller ikke tror det ærede Medlem vil fastholde, hvis han virkelig tænker over det. Noget helt andet er, at man kan have en Pris, som hverken bevæger sig op eller ned, saadan som man har det med Hensyn til Sukker og Kartoffelmel. Man kan ikke fastsætte en Minimumspris, der sikrer den fulde Produktionspris, og sige, at man vil have alle mulige Chancer og Fordele, hvis Priserne stiger. Det er efter min Mening helt urimeligt, og det er altsaa heller ikke det Princip, der er gennemført for Sukker og Kartoffelmel.

Det ærede Medlem vilde sammenligne Sverige og Danmark. Ja, efter en Meddelelse, jeg saa forleden, jeg tror, det var i „Berlingske Tidende“, i hvert Fald var det et af Hovedstadsbladene, er Forholdene i Sverige ikke saa gode, idet det meddeltes, at Bønderne i Dalarna flygter ind til Byerne, fordi de ikke kan eksistere hjemme. Men for øvrigt er det jo ganske umuligt at sammenligne Landbrugsforholdene i et Land, som producerer Landbrugsprodukter, der saa godt som udelukkende optages af Hjemmemarkedet, med et Land som Danmark, hvor de tre Fjerdedele — for ikke at overdrive — af Landbrugsproduktionen bliver eksporteret.

Der er det ejendommelige ved det, at medens jeg fra den ene Side modtager Bebrejdelser, fordi jeg har fastsat for lave Kornpriser, faar jeg fra anden Side Bebrejdelser, fordi Priserne er for høje. Sandheden er vel den, at jeg netop har truffet det rigtige, altsaa midt imellem de to yderlig-gaaende Standpunkter, der, saa vidt jeg kan skønne, tages ud fra meget ensidige

Synsmaader. Jeg mener altsaa, det er rigtigt at sætte en Minimumspris, der værner Kornsælgerne mod Dumpingpriser — som vi jo har set, der kan komme i Maaneder, ja, i halve Aar —, der slet ikke har noget at gøre med Produktionsprisen, og paa den anden Side mener jeg ogsaa, som jeg allerede har sagt, at naar man ikke fastlægger en Maksimalpris, kan man ikke sætte saa høj en Minimumspris, at den sikrer den fulde Produktionspris. Derimod mener jeg, det er rigtigt at fastlægge Produktionsmulighederne saaledes, at der virkelig kan ydes en Løn ikke alene til Arbejdsgiverne, men ogsaa til Arbejderne i det Erhverv, der er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var netop inde paa den Betragtning, at naar man sikrede Landbruget disse Minimumspriser, maatte man ogsaa forpligte Landbruget til at betale tariffmæssig Løn til dets Arbejdere. Ja, hvis man fastsatte Minimumspriser, der svarede til Produktionsprisen, og man gjorde det for hele Landbrugets Produktion, er jeg enig med det ærede Medlem, helt enig, men naar man kun sætter Minimumspriser for en Trediedel eller maaske ikke mere end en Fjerdedel af Produktionen og disse Minimumspriser ligger i Underkanten, kan jeg ikke se, der er nogen Mulighed derfor — der kan jo maaske i et halvt eller helt Aar blive store Underskudspriser. Derfor er det helt umuligt at fastsætte tariffmæssig Løn ved Lov som Betalingspligt til Arbejderne.

For øvrigt er det ejendommeligt, at det ærede Medlem Hr. Kyed, der jo optræder som Liberalismens Vogter, paa Linie med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, var inde paa den Tankegang, at man skulde sikre Landbruget Produktionsprisen, ligesom man gør det for visse Erhverv. Det tror jeg er en Opgave, som det ærede Medlem vilde faa meget vanskeligt ved at løse, naar man tænker paa de Vilkaar, der er for Eksporterhverv og Hjemmemarkedets Erhverv — ogsaa inden for Landbruget selv. I hvert Fald har det ikke noget som helst med Liberalisme at gøre. Men jeg indrømmer, at hvis man skulde ud i det, som det ærede Medlem Hr. Kyed ønsker, har det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen Ret i, at saa maa man ogsaa sikre Arbejdere i Landbrugs-erhvervet Minimumslønninger.

Om Kødloven er der fremsat nogle Bemærkninger. Den socialdemokratiske Ordfører spurgte mig, om det ikke vilde være rigtigt at tage en Ændring i § 2, 2det Stykke, hvor der er Tale om Anvendelse af de 4 Mill. Kr. til Tuberkulosens Bekæmpelse. Hidtil har man jo anvendt disse Penge til